

prima instanță - (judecătoria Centru mun. Chișinău) I. Chirtoacă
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) D. Manole, I. Cotruță, A. Bostan

Î N C H E I E R E

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nwafor Christopher Ikpeama,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nwafor Christopher Ikpeama împotriva Direcției Refugiați a Biroului de Migrație și Azil, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul lui Nwafor Christopher Ikpeama și s-a menținut hotărârea judecătoreii Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 31 martie 2016 Nwafor Christopher Ikpeama s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Refugiați a Biroului de Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne solicitând anularea deciziei nr.54/16/DR a Direcție Azil și Integrare a Biroului de Migrație Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și obligarea Direcție Azil și Integrare a Biroului de Migrație Azil de a acorda lui Nwafor Christopher Ikpeama una din formele de protecție prevăzute de art.16 al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republică Moldova.

În motivarea acțiunii Nwafor Christopher Ikpeama a reiterat că la 01 februarie 2015 s-a adresat cu o cerere Direcției azil și integrare a Biroului de Migrație și Azil din prin care a solicitat, acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova.

Susține că motivul plecării sale din țara de origine Nigeria îl constituie teama pentru viața sa.

În luna septembrie 2015, magazinul său de giuvaieră a fost bombardat de către gruparea Boko Haram, iar această grupare omoară oamenii indiferent de religie sau etnie, și personal a avut de suferit din atacurilor teroriste comise de gruparea

menționată, părinții săi au fost nevoiți să se refugieze în Camerun, iar fratele său continuă să locuiască în or. Bomo.

Relatează reclamantul că are nevoie de azil în Republica Moldova pentru a duce un mod de viață decent și liniștit, și că nu poate să revină în Nigeria din motiv că îi este frică de atacurile teroriste ale grupării Boko Haram, deoarece această grupare are scopul să creeze un stat islamic, folosind violența, atacuri în masă, împușcături, explozii și vandalism.

Consideră reclamantul că Direcția azil și integrare a Biroului de Migrație și Azil în mod nejustificat a respins cererea de azil deoarece el îndeplinește toate cerințele Legii nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin încheierea protocolară a judecătorei Centru mun. Chișinău din 29 aprilie 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciu Informație și Securitate al Republicii Moldova.

Prin hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2016 acțiunea înaintată de Nwafor Christopher Ikpeama a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 13 iunie 2016 Nwafor Christopher Ikpeama a declarat apel nemotivat, ulterior la 07 octombrie 2016 a depus apel motivat solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătorei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2016, și emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată înaintată de Nwafor Christopher Ikpeama.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Nwafor Christopher Ikpeama și s-a menținut hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2016.

La 23 ianuarie 2017, Nwafor Christopher Ikpeama a declarat recurs împotriva hotărârii judecătorei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că deciziile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate. Susține că are nevoie de acordarea de azil pentru a putea duce un mod de viață liniștit, iar întoarcerea sa în Nigeria ar putea să îi afecteze atât integritatea corporală cât și să-i pună viața în pericol.

Consideră recurentul că instanța de apel nu a dat o apreciere legală și nici nu s-a expus asupra faptelor indicate în cererea de chemare în judecată, nu a constatat și elucidat corect circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 noiembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 16 decembrie 2016 (f.d.145), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 23 ianuarie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Nwafor Christopher Ikpeama nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Nwafor Christopher Ikpeama, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari